

พระธรรมดาเนียล - บทที่แปดสิบหก

การเปิดเผยเชิงพยากรณ์:

การเข้าใจความเพิ่มพูนแห่งความรู้และข่าวสารแห่งเสียงร้องในเวลาเที่ยงคืน

Jeff Pippenger

2024-02-19

เรากำลังพิจารณาความสอดคล้องกันระหว่างการเคลื่อนไหวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สาม เพื่อจะเข้าใจได้ดียิ่งขึ้นว่า “ความรู้ที่เพิ่มขึ้น” นั้นเป็นสัญลักษณ์แทนสิ่งใด เมื่อมันถูกเปิดเผย ณ เวลาสุดท้าย เรากำลังพยายามแสดงให้เห็นว่า สิ่งนี้เป็นตัวแทนของการทวีขึ้นของความจริง ซึ่งในที่สุดไปถึงจุดสูงสุดในฐานะฝนชุกปลายฤดู อันเป็นข่าวสารแห่งเสียงร้องเที่ยงคืน ในฐานะสัญลักษณ์ “ความรู้ที่เพิ่มขึ้น” มีที่มาจากพระธรรมดาเนียล และในที่นั้นมันถูกระบุว่าเป็นความรู้เชิงพยากรณ์ซึ่งทดสอบและก่อให้เกิดผู้นมัสการสองจำพวก

และท่านกล่าวว่า “ดาเนียลเอ๋ย จงไปตามทางของเจ้าเถิด เพราะถ้อยคำเหล่านี้ถูกปิดไว้และผนึกไว้จนถึงวาระสุดท้าย หลายคนจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ และทำให้ชาวสะอาด และถูกทดลอง แต่คนอธรรมจะกระทำความอธรรมต่อไป และไม่มีผู้ใดในหมู่คนอธรรมจะเข้าใจ แต่บรรดาผู้มีปัญญาจะเข้าใจ” ดาเนียล 12:9, 10

ในปี 1989 ได้มีการเปิดเผย “ความรู้ที่เพิ่มขึ้น” ซึ่งในที่สุดจะสำแดงให้เห็นผู้กราบนมัสการอยู่สองจำพวก ผู้กราบนมัสการสองจำพวกนั้นถูกยกเป็นภาพประกอบในบริบทของวิธีที่พวกเขาสัมพันธ์กับข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดู คนอธรรมไม่ตระหนักหรือรับฝนชุกปลายฤดู แต่คนมีปัญญาระหนักและรับ เพราะฉะนั้น คนอธรรมจึงไม่เห็นเมื่อฝนชุกปลายฤดูเริ่มตก และมันได้เริ่มตกเมื่อบรรดาประชาชาติพากันเดือดดาลในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 เราได้กำลังกล่าวถึงภาวะผู้นำของแอ็ดเวนติสต์แบบเลาดีเซีย ดังที่เป็นภาพแทนไว้ในเอเสเคียลบทที่แปดและเก้า และในอิสยาห์บทที่ยี่สิบแปดด้วย ในอิสยาห์ “คนช่างเยาะเย้ย” ได้ “กระทำให้คำมุสา” เป็น “ที่ลี้ภัย” ของตน และได้ “ซ่อน” ตนเองไว้ “ใต้ความเท็จ”

ฉะนั้น จงฟังพระวาทะของพระยาห์เวห์เถิด ท่านผู้เป็นคนช่างเยาะเย้ย ผู้ครอบครองชนชาตินี้ซึ่งอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม เพราะท่านได้กล่าวว่า “เราได้ทำพันธสัญญากับความตาย และเราได้ตกลงกับแดนคนตายแล้ว เมื่อภัยพิบัติอันท่วมท้นผ่านเข้ามา มันจะไม่มาถึงเรา เพราะเราได้ให้ความเท็จเป็นที่ลี้ภัยของเรา และเราได้ซ่อนตัวอยู่ใต้ความมุสา” อิสยาห์ 28:14, 15

บรรดาผู้อาวุโสแห่งกรุงเยรูซาเล็มในสมัยสุดท้ายสอบตกในการทดสอบเรื่อง “การหยุดพักและความสดชื่น” ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงผ่านระเบียบวิธี “บรรทัดซ้อนบรรทัด”

อันเปิดโอกาสให้บรรดาผู้มีปัญญาจำแนกฝนชุกปลายในวาระสุดท้ายได้

โดยผ่านภาพประกอบทางประวัติศาสตร์ของฝนชุกปลายในประวัติศาสตร์ของกลุ่มมิลเลอไรต์

ลักษณะเชิงพยากรณ์ของ “คนช่างเยาะเย้ย” ที่อิสยาห์เน้นไว้ในข้อความต่อนั้น

คือการมุสาและความเท็จที่พวกเขาหลบซ่อนอยู่ใต้สิ่งนั้นและทำให้เป็นที่ลี้ภัยของตน ฉะนั้น

ในความเชื่อมโยงกับบททดสอบแห่งข่าวสารเรื่องฝนชุกปลาย

(การหยุดพักและความสดชื่นซึ่งพวกเขาไม่ยอมฟังนั้น)

บรรดาผู้อาวุโสแห่งกรุงเยรูซาเล็มในสมัยสุดท้ายจึงได้รับเอาความเท็จไว้แล้ว

ข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดูมาพร้อมกับการโต้แย้ง ดังที่ได้แสดงไว้ในพระธรรมฮาบากุก บทที่สอง

เมื่อยามเผ่าระวังในที่นั้นทูลถามพระเจ้าว่า เขาควรจะทำอย่างไรใน “การโต้แย้ง” แห่งประวัติของตน

เพราะคำว่า “ถูกตักเตือน” ในข้อหนึ่งของบทที่สองนั้นมีความหมายว่า “ถูกโต้แย้งด้วย”

ข้าพเจ้าจะยืนอยู่ที่หอคอยยามของข้าพเจ้า และจะตั้งตนอยู่บนป้อม และจะเฝ้าดูว่า
พระองค์จะตรัสอะไรแก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะตอบประการใดเมื่อข้าพเจ้าถูกทรงตักเตือน ฮาบากุก 2:1

บรรดาผู้มีปัญญา ในระหว่างการโต้แย้งเรื่องฝนปลายฤดู
นำเสนอความจริงทั้งหลายซึ่งถูกแทนไว้ว่าเป็นอัญมณีของมิลเลอร์
และซึ่งเป็นความจริงพื้นฐานที่พวกมิลเลอร์ได้ระบุ สถาปนา และนำเสนอไว้ด้วย
ความจริงเหล่านั้นถูกแทนไว้ว่าเป็นพระคริสต์ ศิลาแห่งยุคสมัยทั้งหลาย

“ให้บรรดาผู้ที่ยืนอยู่เป็นยามเฝ้าของพระเจ้าบนกำแพงแห่งศิโยน เป็นคนที่สามารถมองเห็นอันตรายก่อนที่
ประชาชนจะประสบ—เป็นคนที่สามารถแยกแยะระหว่างความจริงกับความหลงผิด
ความชอบธรรมกับความอธรรม”

“คำเตือนได้มาถึงแล้วว่า จะต้องไม่ยอมให้สิ่งใดเล็ดลอดเข้ามาที่จะรบกวนรากฐานแห่งความเชื่อซึ่งเราได้ก่อ
อสร่างอยู่บนนั้นนับตั้งแต่ข่าวสารได้มาถึงในปี 1842, 1843, และ 1844 ข้าพเจ้าอยู่ในข่าวสารนี้
และตั้งแต่นั้นมา ข้าพเจ้าได้ยืนอยู่ต่อหน้าชาวโลก ซื่อสัตย์ต่อความสว่างที่พระเจ้าได้ทรงประทานแก่เรา
เรามีได้ตั้งใจจะยกเท้าออกจากแท่นฐานซึ่งเท้าของเราได้ถูกวางไว้บนนั้น
ขณะที่วันแล้ววันเล่าเราได้แสวงหาพระเจ้าด้วยคำอธิษฐานอย่างจริงจัง เพื่อแสวงหาความสว่าง
ท่านคิดหรือว่าข้าพเจ้าจะละทิ้งความสว่างที่พระเจ้าได้ทรงประทานแก่ข้าพเจ้า?
ความสว่างนั้นจะต้องเป็นดวงศิลาแห่งยุคสมัยทั้งปวง
ความสว่างนั้นได้ทรงนำข้าพเจ้ามาตั้งแต่วันที่ที่ได้ทรงประทานให้” Review and Herald, April 14,
1903.

บรรดาชายในสมัยโบราณนำเสนอข่าวสารฝนชุกปลายฤดูอันเป็นเท็จ ซึ่งอิสยาห์ได้พรรณนาไว้ว่าเป็น
“คำมูสา” และความเท็จ ในเอเสเคียลบทที่แปด
มีประวัติศาสตร์ที่บ่งชี้ว่าเมื่อใดบรรดาชายชราแห่งเยรูซาเล็มกำลังก้มกราบดวงอาทิตย์
และพวกเขาถูกนำมาเปรียบเทียบกับบรรดาผู้ที่ได้รับตราประทับของพระเจ้าในบทถัดไป
สิ่งนำสะอิดสะเอียนประการที่สาม (ชั่วอายุคนที่สาม) เป็นตัวแทนของข่าวสารฝนชุกปลายฤดูอันเป็นเท็จ
ดังที่แสดงโดย “การรำไห้เพราะห่มมูส” ในชั่วอายุคนที่สามของลัทธิแอ็ดเวนตีส ซึ่งเริ่มต้นขึ้นในปี 1919
ได้มีการนำ “คำมูสา” ประการหนึ่งเข้ามาโดยสัมพันธ์กับชาวประเสริฐเทียมที่ W. W. Prescott
ได้นำเสนออย่างเปิดเผยในการประชุมพระคัมภีร์ปี 1919 “คำมูสา” นั้นเป็นหัวข้อเฉพาะของชั่วอายุคนที่สาม
และ “คำมูสา” นั้นคือรากฐานเทียมของข่าวสารฝนชุกปลายฤดูอันเป็นเท็จ ซึ่งมี “การรำไห้เพราะห่มมูส”
เป็นภาพแทน

การใช้เวลาเพื่อชี้ให้ชัดเจนว่า “คำมูสา” ในคำพยากรณ์คือสิ่งใดนั้นเป็นเรื่องสำคัญ เพราะ “คำมูสา”
คือเหตุผลสำคัญที่ทำให้แอ็ดเวนตีสต์แบบเลาติเซียไม่สามารถมองเห็นการเพิ่มพูนแห่งความรู้ในปี 1989 ได้
“คำมูสา” นั้นคือการอ้างว่า “เครื่องเผาบูชาประจำวัน”
ในพระธรรมดาเนียลเป็นตัวแทนของพันธกิจในสถานนมัสการของพระคริสต์ การนำ “เครื่องเผาบูชาประจำวัน”
ไปประยุกต์ใช้ในเชิงคำพยากรณ์ว่าเป็นพันธกิจในสถานนมัสการของพระคริสต์นั้นเป็นการประยุกต์ใช้คำพยา
กรณ์ที่ผิดและไม่ถูกต้อง แต่ “คำมูสา” มิได้หมายถึงเพียงการชี้ว่า การระบุ “เครื่องเผาบูชาประจำวัน” อย่างผิด
ๆ ว่าเป็นสัญลักษณ์เชิงคำพยากรณ์เท่านั้น หากยังหมายถึง “คำมูสา”
ที่อ้างว่าซิสเตอร์ไวท์เห็นพ้องกับการประยุกต์ใช้อันผิดนั้น
แล้วจึงใช้ความเท็จนั้นสถาปนาการประยุกต์ใช้ที่ไม่ถูกต้องให้กลายเป็นความจริงที่ได้รับการยอมรับแล้วด้วย

ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับหกข้อสุดท้ายของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด
ได้ถูกแสดงเป็นแบบอย่างไว้โดยข้อที่สามสิบถึงข้อที่สามสิบหก
และเมื่อซิสเตอร์ไวท์ระบุถึงความสำเร็จครบถ้วนของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด นางกล่าวว่า
“เหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกับที่พรรณนาไว้” ในข้อที่สามสิบถึงข้อที่สามสิบหก “จะเกิดขึ้นซ้ำอีก”

การใช้คำนิยามอันผิดของ “กิจเนื่องนิത്യ” ย่อมก่อให้เกิดโครงสร้างทางประวัติศาสตร์ที่ผิดพลาด
ประวัติศาสตร์ที่กล่าวถึงในพระธรรมดาเนียล บทที่สิบเอ็ด ข้อที่สามสิบถึงสามสิบหก รวมถึงการนำ
“กิจเนื่องนิത്യ” ออกไปด้วย “กิจเนื่องนิത്യ” นั้นเป็นได้ทั้งตามการตีความของฝ่ายมิลเลอไรต์
หรือไม่ก็เป็นการตีความของเพรสคอตต์และแดเนียลส์ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าจะเลือกการตีความใด
ก็จะเกิดโครงสร้างทางประวัติศาสตร์ที่แตกต่างกันสองแบบ

และกำลังทหารจะยืนอยู่ฝ่ายเขา และพวกเขาจะทำให้สถานนมัสการอันเป็นที่กำลังนั้นเป็นมลทิน
และจะยกเลิกเครื่องบูชาประจำวันเสีย และพวกเขาจะตั้งสิ่งอันน่าสะอิดสะเอียนซึ่งก่อให้เกิดความร้าวฉานไว้
ดาเนียล 11:31

ตามคำดลใจแห่งพระวิญญูญาณ ประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ที่ปรากฏในข้อนี้ และรวมถึงข้อสามสิบ
และข้อสามสิบสองถึงข้อสามสิบหก จะต้องถูกกล่าวซ้ำอีกครั้งในข้อสี่สิบถึงข้อสี่สิบห้าแห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ด

“คำพยากรณ์ในดาเนียลบทที่สิบเอ็ดเกือบจะบรรลุครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว
ประวัติศาสตร์ส่วนมากที่ได้เกิดขึ้นเพื่อให้คำพยากรณ์นี้สำเร็จเป็นจริง จะเกิดซ้ำอีก
มีการกล่าวถึงอำนาจหนึ่งในข้อที่สามสิบว่า ‘จะเป็นทุกซ์ [อ้าง ดาเนียล 11:30–36]’

“เหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกับที่ได้พรรณนาไว้ในถ้อยคำเหล่านี้จะเกิดขึ้น” Manuscript Releases,
number 13, 394.

ข้อพระคัมภีร์ที่เราพบคำว่า “the daily” คือข้อที่สามสิบเอ็ด

และกองกำลังทั้งหลายจะยืนอยู่ฝ่ายเขา และจะกระทำให้สถานนมัสการอันเป็นที่กำลังนั้นเป็นมลทิน
และจะยกเลิกเครื่องบูชาเนื่องนิത്യเสีย และจะตั้งสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งกระทำให้เกิดความร้าวเปลาไว้
ดาเนียล 11:31

“แขน” ในข้อนี้ลุกขึ้น “ในฝ่ายของเขา” “แขน” นั้นเป็นอำนาจ เช่นเดียวกับผู้ที่มัน “ลุกขึ้น” เพื่อเขา
ในข้อนี้คือ “แขน” ที่ “ยืนอยู่ในฝ่ายของเขา” และ “แขน” ที่ “ทำให้สถานนมัสการอันเป็นที่กำลังนั้นเป็นมลทิน”
และ “แขน” ที่ “เอาเครื่องเผาบูชาประจำวันนั้นออกไป” และก็เป็น “แขน” เช่นกันที่
“ตั้งสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งกระทำให้เกิดความร้าวฉาน” ในพระธรรมวิวรณ์บทที่สิบสาม พญานาค
ซึ่งก็คือโรมนอกศาสนา ได้มอบสามสิ่งให้แก่สันตะสำนัก.

สัตว์ร้ายซึ่งเข้าพบเจ้าเห็นนั้นมีลักษณะเหมือนเสือดาว เท้าของมันเหมือนเท้าหมู
และปากของมันเหมือนปากสิงห์ และพญานาคได้มอบฤทธิ์อำนาจ บัลลังก์
และสิทธิอำนาจอันยิ่งใหญ่ของตนให้แก่มัน วิวรณ์ 13:2

สัตว์ร้ายที่มีลักษณะเหมือนเสือดาวนั้น ซิสเตอร์ไวท์ระบุว่า เป็นสันตะปาปา และในบทที่สิบสอง
ซิสเตอร์ไวท์ระบุว่าพญานาคนั้นคือทั้งซาตาน และยังเป็นโรมนอกศาสนาด้วย

“ฉะนั้น แม้มัจฉานั้น โดยความหมายหลักแล้ว เป็นตัวแทนของซาตาน แต่ในความหมายรอง
มันก็เป็นสัญลักษณ์ของโรมนอกศาสนาด้วย” The Great Controversy, 439.

ในข้อสองของวิวรณ์บทที่สิบสาม โรมนอกศาสนาได้มอบกำลังทางทหารของตน คือ “กองทัพ” ของตน ให้แก่สันตะปาปา โดยเริ่มตั้งแต่โคลวิส กษัตริย์แห่งพวกแฟรงก์ (ฝรั่งเศส) ในปี ค.ศ. 496 โรมนอกศาสนาได้มอบที่นั่งแห่งอำนาจของตนแก่โรมของสันตะปาปาในปี ค.ศ. 330 เมื่อจักรพรรดิคอนสแตนตินทรงละทิ้งกรุงโรมและย้ายราชธานีของจักรวรรดิโรมันไปยังนครคอนสแตนติโนเปิล โรมนอกศาสนาได้มอบอำนาจฝ่ายบ้านเมืองแก่สันตะปาปาในปี ค.ศ. 533 เมื่อจัสติเนียนทรงออกกฎหมายประกาศให้สันตะปาปาเป็นประมุขของคริสตจักรทั้งปวง และเป็นผู้แก้ไขพวกนอกรีต

ในข้อที่สามสิบเอ็ด “แขน” ที่ลุกขึ้นนั้น คือกองกำลังทหารของโรมนอกศาสนา ซึ่งลุกขึ้นสนับสนุนอำนาจสันตะปาปาโดยเริ่มต้นกับโคลวิสในปี ค.ศ. 496 ด้วยการกระทำนี้ อำนาจสันตะปาปาจึงเรียกฝรั่งเศสว่าเป็น “บุตรหัวปีแห่งคริสตจักรคาทอลิก” และบางครั้งก็ว่า “ธิดาคอนโตนแห่งคริสตจักรคาทอลิก” ในข้อที่สามสิบเอ็ด ภายหลังจากที่คอนสแตนตินได้ตรากฎหมายวันอาทิตย์ในปี ค.ศ. 321 และต่อมาย้ายราชธานีจากกรุงโรมไปยังนครคอนสแตนติโนเปิลในปี ค.ศ. 330 จักรวรรดิซึ่งเดิมเคยอยู่ยงคงกระพันก็เริ่มเสื่อมสลาย ขณะหิวหาอำนาจแห่งแตรสี่ประการแรกในวิวรณ์บทที่แปดเริ่มทำสงครามอย่างต่อเนื่องต่อจักรวรรดิโรมัน จุดมุ่งหมายของการโจมตีที่พวกอนารยชนและเคนเซริกกระทำลงนั้น มุ่งตรงต่อกรุงโรม ซึ่งก่อนปี ค.ศ. 330 เคยเป็น “สถานนมัสการแห่งกำลัง” ของจักรวรรดิโรมัน นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 330 เป็นต้นไป สงครามรุกรานของพวกอนารยชนจะ “ทำให้สถานนมัสการแห่งกำลังเป็นมลทิน” จนกระทั่ง “แขน” แห่งโรมนอกศาสนาจะลุกขึ้นสนับสนุนอำนาจสันตะปาปา โดยเริ่มต้นในปี ค.ศ. 496

โรมนอกศาสนาไม่เพียงแต่ได้มอบสามสิ่งให้แก่อำนาจของสันตะปาปา คือ อำนาจทางทหาร อำนาจฝ่ายพลเรือน และที่นั่งแห่งกรุงโรมเท่านั้น แต่ยังได้ถอนเขาทั้งสามเพื่อโรมแห่งสันตะปาปาด้วย

ข้าพเจ้าพิจารณาดูเขาทั้งหลาย และดูเถิด มีเขาก็คืออันหนึ่งเล็ก ๆ งอกขึ้นมาท่ามกลางเขาเหล่านั้น และมีเขาเต็มสามอันถูกถอนรากออกไปต่อหน้าเขานี้ และดูเถิด ที่เขานี้มีตาเหมือนตามนุษย์ และมีปากที่กล่าวถ้อยคำโอหังยิ่งนัก ดาเนียล 7:8

เขาทั้งสามที่ต้องถูก “ถอนขึ้น” ในดาเนียลบทที่เจ็ด เป็นตัวแทนของอำนาจหลักสามประการที่กำลังต่อต้านการผงาดขึ้นสู่อำนาจของสันตะปาปา เขาอันสุดท้ายในบรรดาสามเขานั้นถูกกำจัดออกไปเมื่อพวกกอดถูกขับไล่ออกจากนครโรมในปี ค.ศ. 538 พวกเขาถูกขับออกจากนครโดย “วงแขน” ของโรมนอกศาสนา เพราะ “วงแขน” เหล่านี้จะต้องสถาปนาสันตะปาปา (สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนแห่งความร้างเปล่า) ไว้บนบัลลังก์ของโลกซึ่งเป็นที่รู้จักในเวลานั้น ในปี ค.ศ. 538

ข้อที่สามสิบเอ็ดของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ระบุสิ่งสี่ประการซึ่ง “วงแขน” (โรมนอกศาสนา) จะต้องกระทำ พวกเขาจะต้อง “ลุกขึ้น” เพื่อสนับสนุนสันตะปาปา ดังที่ได้กระทำในปี ค.ศ. 496 พวกเขาจะต้องทำให้ “สถานบริสุทธิ์แห่งกำลัง” เป็นมลทิน ดังที่เป็นภาพแทนโดยการต่อสู้ทางทหารซึ่งได้กระทำขึ้นเหนือกรุงโรมเป็นเวลาราวสองศตวรรษ พวกเขาจะต้อง “สถาปนา” สันตะปาปาขึ้นบนบัลลังก์แห่งแผ่นดินโลกในปี ค.ศ. 538 และพวกเขาจะต้อง “นำเครื่องบูชาเนื่องนิത്യออกไป” ด้วย

คำภาษาฮีบรูที่แปลว่า “take away” ในข้อนี้ (sur) มีความหมายว่า “ขจัดออกไป” ภายในปี ค.ศ. 508 การต่อต้านจากลัทธินอกรีตซึ่งมีอยู่ในจักรวรรดิโรมัน และซึ่งได้ดำเนินการเพื่อขัดขวางมิให้สันตะสำนักก้าวขึ้นสู่อำนาจ

ก็ได้ถูกทำให้อยู่ใต้อำนาจโดยสมบูรณ์หรือถูกกำจัดสิ้นแล้ว

การระบุว่า "การถวายนีติ" หมายถึงพันธกิจในสถานนมัสการของพระคริสต์นั้น เป็นการประยุกต์ใช้ที่ผิด แต่การกระทำจริงที่ได้บังเกิดขึ้นในประวัติศาสตร์แอตเวนต์สตีลสายเลาดีเซีย ซึ่งชี้ว่าการประยุกต์ใช้ที่ผิดนั้นเป็นความจริง แท้จริงแล้วตั้งอยู่บน "คำมสา" ประการหนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งได้ถูกกระทำขึ้นในคนรุ่นที่สามของขบวนการแอตเวนต์สตีล คำชี้แนะของซิสเตอร์ไวท์ที่ว่า ประวัติศาสตร์ของ ข้อที่สามสิบถึงสามสิบหกจะเกิดซ้ำอีกในการสำเร็จสมบูรณ์ขั้นสุดท้ายของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ทำให้เป็นไปได้สำหรับ "คนช่างเยาะเย้ย" ผู้ปกครองเยรูซาเล็มที่จะกำหนดคำอธิบายแก่ข้อที่สามสิบเอ็ด โดยไม่ปฏิเสธพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ไปพร้อมกัน

"คนช่างเยาะเย้ย" สอนว่าระบอบสันตะปาปาได้ขจัดความเข้าใจอันแท้จริงเกี่ยวกับพันธกิจของพระคริสต์ในสถานนมัสการของพระองค์ ด้วยการนำพิธีมิสซาของสันตะปาปาเข้ามา ซึ่งเป็นของปลอมเลียนแบบพระราชกิจของพระคริสต์ในสถานนมัสการฝ่ายสวรรค์ หากนี่เป็นความหมายที่แท้จริงของ "นีติ" แล้ว "กองกำลัง" ที่ลุกขึ้นในข้อที่สามสิบเอ็ดก็จะเป็นระบอบสันตะปาปา เพราะโครงสร้างทางไวยากรณ์ของข้อนั้นกำหนดว่า "กองกำลัง" คืออำนาจที่เอา "นีติ" ไปเสีย

เพื่อคำจูนงานนิทานของตน พวกเขาจึงโต้แย้งว่าระบอบสันตะปาปา (อาวุธ) ได้กระทำให้สถานบริสุทธิ์แห่งสวรรค์ของพระคริสต์เป็นมลทิน คำภาษาฮีบรูที่แปลว่า "สถานบริสุทธิ์ (miqdash) แห่งกำลัง" นั้น หมายถึงได้ทั้งสถานบริสุทธิ์ของคนต่างศาสนาหรือสถานบริสุทธิ์ของพระเจ้า หากดาเนียลประสงค์จะสื่อว่าสถานบริสุทธิ์ของพระเจ้าจะถูกทำให้เป็นมลทินโดยระบอบสันตะปาปา เขาย่อมจะใช้คำภาษาฮีบรูว่า "qodesh" ซึ่งสามารถหมายถึงสถานบริสุทธิ์ของพระเจ้าเท่านั้น แล้วมีบันทึกไว้ที่ใดในพระคัมภีร์หรือในพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ ว่าสถานบริสุทธิ์แห่งสวรรค์นั้นเคยถูกหรือจะถูก ทำให้เป็นมลทินโดยระบอบสันตะปาปา?

แน่นอนว่า บาปของคริสเตียนทั้งหลายถูกบันทึกไว้ในหนังสือทั้งหลายแห่งสถานนมัสการฝ่ายสวรรค์ แต่การเป็นภาพแทนนั้นมิได้หมายความว่าสถานนมัสการของพระเจ้าถูกทำให้เป็นมลทิน การชำระสถานนมัสการนั้นเป็นภาพแทนของการชำระหนังสือบันทึกซึ่งตั้งอยู่ในสถานนมัสการ ยิ่งไปกว่านั้น อำนาจของสันตะปาปาไม่เคยเป็นคริสเตียนเลย ดังนั้นจึงไม่เคยถูกบันทึกไว้ในหนังสือทั้งหลายแห่งการพิพากษาใต้สวน การพิพากษาเพียงประการเดียวที่ระบุไว้สำหรับอำนาจสันตะปาปาก็คือการพิพากษาเพื่อการลงโทษตามพระพิโรธของพระเจ้า

"กองกำลัง" นั้นยังจะต้อง "ตั้งสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งกระทำให้เกิดความร้างเปล่า" ด้วย ซึ่งนั่นจะเป็นอำนาจใด? สันตะปาปาได้สถาปนาอำนาจใดไว้? และในช่วงต้นยิ่งของข้อที่สามสิบเอ็ดนั้น เป็นอำนาจใดที่สันตะปาปายืนขึ้นสนับสนุน?

ผู้ไร้ความรู้ในอัศจรรย์นิยมแบบลาโอดีเซีย ซึ่งได้ฝากชีวิตนิรันดร์ของตนไว้ในมือของมนุษย์ที่ถูกระบุว่าไม่สามารถอ่านหนังสือที่ถูกผนึกไว้กันได้ อาจรู้สึกสบายใจที่ได้ให้หุอันคั่นขยับของตนได้รับการปลอบประโลมด้วยการประยุกต์ใช้พระคัมภีร์ที่บิดเบือนเช่นนั้น แต่ยิ่งไร้เหตุผลยิ่งกว่าคือการพยายามนำประวัติศาสตร์ซึ่งพวกเขาจำต้องระบุเพื่อคำจูนความผิดพลาดของตน ไปจัดให้สอดคล้องกับหกข้อสุดท้ายของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด

ในประวัติศาสตร์ที่นำไปสู่การล่มสลายของสหภาพโซเวียต ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นได้ว่าได้รับการแทนไว้เป็นกษัตริย์ฝ่ายใต้ในข้อที่สิบของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด อำนาจทางทหารของสหรัฐอเมริกาได้ลุกขึ้นยืนเพื่อสนับสนุนสันตะสำนัก เมื่อโรนัลด์

เรแกนได้ก่อตั้งพันธมิตรลับกับปฎิบัติพระคริสต์แห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ ในการกระทำเช่นนี้ เป็นสัญญาณว่าการต่อต้านของโปรเตสแตนต์ได้ ๆ
ต่อการผงาดขึ้นของสันตะสำนักได้ถูกรวบลงในสหรัฐอเมริกาแล้ว
ดังที่มีแบบอย่างไว้โดยการจัดการต่อต้านของลัทธินอกศาสนาในปี ค.ศ. 508 กษัตริย์ฟายเหนือ (สันตะสำนัก) ในตอนนี้ได้กวาดล้างสหภาพโซเวียตก่อนในปี 1989 และได้กระทำเช่นนั้นโดยร่วมมือกับ "รถรบ" และ "พลม้า" ซึ่งเป็นภาพแทนของกำลังทางทหารของสหรัฐอเมริกา และยังร่วมกับกำลังทางเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาด้วย ดังที่ "เรือ" เป็นภาพแทนดังกล่าว

สหรัฐอเมริกาคือ "แขน" ที่ลุกขึ้นยืนเพื่อสนับสนุนอำนาจสันตะปาปา โปรเตสแตนต์ศาสนาถูกนำออกไป เช่นเดียวกับที่การต่อต้านของลัทธินอกศาสนาถูกรวบลงในปี 508 ในข้อสี่สิบเอ็ด สหรัฐอเมริกาจะถูกอำนาจสันตะปาปาพิชิต และรัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็น "สถานนมัสการอันเป็นกำลัง" ของสหรัฐอเมริกา จะถูกโค่นล้ม ขณะที่สหรัฐอเมริกาสถาปนากษัตริย์แห่งทิศเหนือ (คืออำนาจสันตะปาปา) ไว้บนบัลลังก์แห่งแผ่นดินโลก ดังที่โรมนอกศาสนาได้กระทำในปี 538 หากท่านกำลังอ่านบทความต่าง ๆ บนเว็บไซต์นี้ ท่านสามารถดาวน์โหลดนิตยสาร The Time of the End และอ่านการนำเสนอที่ละเอียดถี่ถ้วนยิ่งขึ้นเกี่ยวกับหกข้อสุดท้ายของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด แต่ในที่นี้ เราเพียงกำลังชี้ให้เห็นว่า การตีความคำว่า "เครื่องเผาบูชาประจำวัน" ว่าเป็นพันธกิจในสถานนมัสการของพระคริสต์นั้น เป็นการประยุกต์ใช้สัญลักษณ์อย่างผิดพลาด เรากำลังกระทำเช่นนี้เพื่อแสดงให้เห็นว่า การประยุกต์ใช้ที่ผิดพลาดนั้นได้ถูกนำมาสู่แอตเวนต์สมัยแบบเลาตีเซียโดยคำเท็จที่จงใจไว้แล้ว

เราจะพิจารณาคำสุภาพพยากรณ์นี้ต่อไปในบทความถัดไป

"เราไม่มีเวลาจะเสียอีกแล้ว เวลาอยู่ยากลำบากอยู่เบื้องหน้าเรา โลกกำลังกระเพื่อมไหวด้วยจิตวิญญาณแห่งสงคราม อีกไม่นาน เหตุการณ์แห่งความทุกข์ยากที่กล่าวไว้ในคำพยากรณ์ทั้งหลายจะเกิดขึ้น คำพยากรณ์ในดาเนียลบทที่สิบเอ็ดเกือบจะถึงความสำเร็จครบถ้วนแล้ว ประวัติศาสตร์ส่วนมากที่ได้อธิบายไว้เพื่อให้เกิดคำพยากรณ์นี้สำเร็จจะเกิดขึ้นซ้ำอีก"

"ในข้อที่สามสิบ ได้กล่าวถึงอำนาจหนึ่งซึ่ง 'จะเป็นทุกซ์ และกลับไป และมีความพิโรธต่อพันธสัญญาบริสุทธิ์ เขาจะกระทำดังนั้น เขาจะกลับไปอีก และมีความเข้าใจกับบรรดาผู้ที่ละทิ้งพันธสัญญาบริสุทธิ์นั้น และกองกำลังจะยืนอยู่ฝ่ายเขา และพวกเขาจะทำให้สถานนมัสการอันเป็นที่กำบังมัวหมอง และจะยกเลิกเครื่องบูชาประจำวัน และพวกเขาจะตั้งสิ่งอันน่าสะอิดสะเอียนซึ่งจะทำให้เกิดความรกร้างไว้ และบรรดาผู้ที่ประพฤติชั่วต่อพันธสัญญานั้น เขาจะชักนำให้เสื่อมทรามด้วยคำประจบสอพลอ แต่ชนชาติที่รู้จักพระเจ้าของตนจะเข้มแข็ง และจะกระทำกิจอันยิ่งใหญ่ และบรรดาผู้มีความเข้าใจในหมู่ชนชาตินั้นจะสั่งสอนคนเป็นอันมาก ถึงกระนั้นพวกเขาจะล้มลงด้วยดาบ และด้วยเปลวไฟ ด้วยการเป็นชเลย และด้วยการถูกปล้น เป็นเวลาหลายวัน ครั้นเมื่อพวกเขาล้มลงนั้น พวกเขาจะได้รับความช่วยเหลือเพียงเล็กน้อย แต่คนเป็นอันมากจะเข้าร่วมกับพวกเขาด้วยคำประจบสอพลอ และบางคนในพวกผู้มีความเข้าใจจะล้มลงเพื่อทดลองพวกเขา และเพื่อชำระพวกเขา และเพื่อกระทำให้พวกเขาชาวสะอาด จนถึงวาระสุดท้าย เพราะว่ายังเป็นไปตามเวลาที่กำหนดไว้ และกษัตริย์นั้นจะกระทำตามใจชอบของตน และเขาจะยกตนขึ้น และยกตนใหญ่เหนือพระหังปวง และจะกล่าวถ้อยคำอัศจรรย์ต่อผู้พระเจ้าแห่งพระหังหลาย และจะเจริญขึ้นจนกว่าความพิโรธจะสำเร็จ เพราะสิ่งที่ได้กำหนดไว้ นั้นจะต้องสำเร็จ' ดาเนียล 11:30-36"

“เหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกับที่พรรณนาไว้ในถ้อยคำเหล่านี้จะเกิดขึ้น
เราเห็นหลักฐานว่าชาตานกำลังได้อ่านและควบคุมจิตใจของมนุษย์อย่างรวดเร็ว
คือบรรดาผู้ที่มิได้มีความยำเกรงพระเจ้าอยู่เบื้องหน้าตน
ขอให้ทุกคนอ่านและเข้าใจคำพยากรณ์แห่งหนังสือนี้
เพราะบัดนี้เรากำลังก้าวเข้าสู่เวลายากลำบากที่ได้กล่าวไว้:”

“และในเวลานั้น มีคาเอล เจ้าชายใหญ่องค์นั้น ผู้ยืนหยัดเพื่อชนชาติของท่าน จะลุกขึ้น
และจะมีเวลาแห่งความทุกข์ยาก ลำบากอย่างไม่เคยมีมาตั้งแต่มีประชาชาติจนถึงเวลานั้น และในเวลานั้น
ชนชาติของท่านจะได้รับการช่วยให้พ้น ทุกคนที่พบว่ามีชื่อเขียนไว้ในหนังสือ
และบรรดาผู้ที่หลับอยู่ในพงศลีแห่งแผ่นดินโลกจะตื่นขึ้น บางคนสู่ชีวิตนิรันดร์
และบางคนสู่ความอับอายและการดูหมิ่นชั่วนิรันดร์
และบรรดาผู้ที่มีปัญญาจะสองประกายตั้งความสุกใสของท้องฟ้า
และบรรดาผู้นำคนเป็นอันมากไปสู่ความชอบธรรมจะเป็นดังดวงดาวตลอดไปเป็นนิตย์ แต่ท่าน โอ ดาเนียล
จงปิดถ้อยคำเหล่านี้ไว้ และผนึกหนังสือไว้จนถึงวาระสุดท้าย หลายคนจะวิ่งไปมา และความรู้จะเพิ่มพูนขึ้น’
ดาเนียล 12:1-4” Manuscript Releases, number 13, 394.